

нѣкои обороты на израженія-та свойственны само на френскій языкъ, и кое-то по таѣк причинѣ називава се галлицизмъ. Примѣри:

Quel plaisir que de voir sa patrie!

C'est être sage que de se défier des méchants.

⁴⁾ Съюзъ **que** се употреблява єще за да се отбѣгне повтарянье-то на нѣкои съюзи, както: **quand**, **lorsque**, **si**, **quoique**, и проч: Примѣри: *Quand on est riche, et qu'on est généreux, on ne manque pas d'amis; si vous avez des amis, et que vous désiriez les conserver, prouvez leur votre estime.*

Теми за упражненіе на Словосъчиненіе-то.

Обичате ли пріятелю да пийте единъ чашкъ кафе? — Благодарю вы, азъ не обичамъ кафе-то. — Вы обичате впрочемъ вино-то? Сега що пихъ. — Да идемъ да се расходимъ малко; — твѣрдѣ добрѣ, не дѣ да идемъ? — Дойдёте съ мене да идимъ въ нашъ-тѣк грждинѣ. — Тамъ ще намѣремъ едно твѣрдѣ пріятно общество. — Вѣрвамъ, но трѣба да знаемъ, ако това пріятно общество ще рачи мене. — Вы сте на всѣко мѣсто добрѣ пріетъ. и

Рапо или кѣсио, милъ мой пріятелю, добродѣтель-та душевни-тѣ пріятности и таленти-тѣ сѫ побѣдители надъ завистливи-тѣ и гы вѣчно засрамявать! . . .

Пий кафе	— prendre du café.
Чаша вино	— tasse du vin.
Сега що пихъ	— je viens d'en boire.
Дойдете	— venez.
Тамъ ще	— nous y trouvons.
На мѣрсемъ	— verons-là.
Пріятелъ	— agréable.
Общество	— societé (ж.).
Трѣба да	— il faut savoir.
Знаїхъ	— vouloir.
Рачъмъ	— vouloir.

Добрѣ пріетъ	— bienreçu (bienvenu).
Рано	— tôt.
Кѣсио	— tard.
Милъ	— cher.
Добродѣтель	— vertu (ж.).
Душевенѣ	— de l'âme.
Пріятность	— agrement (м.).
Побѣдитель	— vainceur.
Завистливъ	— jaloux.

Единъ селянинъ като видѣлъ че стари-тѣ хора си гуждали очилѣ кога-то ще читѣтъ, изрекъ да иде въ гра-